

EN 40-ÅRIGS "DEBUTANT-BERETNING":

MIT FØRSTE ENDUROLØB

Mudder til navet i Svenske skove. Det er utroligt hvad man kaster Debutanter ud i. Så ... mer` af det - tak.

TEKST: SØREN NISSEN.
FOTO: PRIVAT

Jeg købte min første endurocykel i februar 2009. En smule træning i Hedeland, på det knap færdiggjorte endurospor, samt i alt 3 ture på svenske endurobaner, det var hvad det blev til, inden en træningstur til Italien. Her deltog nogle relativ garvede gutter, bl.a. 4 tidligere deltagere fra det danske six-days-hold, og det satte tingene i perspektiv. Jeg havde meget langt igen.

Man lytter jo

En af de garvede deltagere, Curt "Papiruld" Andersen mente i maj måned, at det ville være "god træning", at køre de svenske enduro klassikere, og "Stångebro" var næste ifølge kalenderen. En blanding af frygt, samt en stadig øm skulder fra et fald på Håssleholm, gjorde jeg meldte fra. Det blev besluttet, at jeg ville tage med som "observatør", for at kunne fornemme stemningen, såvel som at opleve det på nært hold. Men mindre end 24 timer før afgang, blev jeg ringet op af Curt, som havde taget beslutningen for mig! Jeg skulle af sted, og jeg skulle køre! Jeg har i den korte læretid jeg har nået, lyttet til hvad Curt har sagt. Både når det drejer sig om maskinen og tilpasningen af denne, såvel som mht. køreteknik. Han har, stort set, altid haft ret, så også i dette tilfælde måtte jeg bøje mig. Så det blev Curt Andersen, Torben Lund, samt undertegnede der drog af sted mod de svenske skove.

En meget træt, men også meget glad debutant. Selv rengøringen kunne ikke vaske det smil af.

Et monsterløb

Stångebro havde i år 2009 mere end 2.100 tilmeldte, og forløb over 3 dage! Jeg skulle starte i et heat fredag eftermiddag, i "motion 40-50 år", samt "motion 50-65 år" som var lagt sammen. I alt 866 enduromaskiner i samme heat. Køerne startede 300 af gangen - med 3 minutters mellemrum. Dagen var startet med ungdomsklasser, samt veteranmaskiner. Der blev kørt på en 5 km bane, som hurtig blev meget støvet, og vi blev enige om, at det ville være rart med 20 min. regn inden den store start, ligesom for at tage det værste støv.

Man skal passe på hvad man ønsker sig! 2 timer før start gik det løs. Et sandt skybrud, og det var som om det ingen ende ville

tage. Det var nu med endnu større bekymring, at jeg begav mig ned mod starten. Undervejs blev jeg informeret om, at starten var udsat 30 min. pga. regnen, så vi parkerede motorcyklerne ud for de respektive numre og ventede så. Det er en speciel oplevelse, at se mere end 800 motorcykler, trukket hen til deres pladser, mens deres ejere tålmodigt afventede situationen. Der var helt stille i den svenske skov, som i 1598 var skueplads for et lignende, om end mere blodigt slag, da Hertug Karl besejrede sin nevø i kampen om Sverige. Her af navnet på løbet. Utroligt at så mange mennesker, kunne være så stille, og så i forbindelse med et motorløb.

300 cykler mod første sving. Starten gik med en krudtlunte,

så ingen kunne se præcist hvornår, i modsætning til en mand med en startpistol. De knap 300 motorcykler kæmpede sig vej til 1. sving, og tumult var dagens orden. Herfra begyndte det så, mudderet, som kom til at spille en stor rolle i resten af løbet. Længden var allerede skåret ned til 2/3 dele, da arrangørerne godt vidste der ville opstå problemer. Den første kilometer, var hård, men det var tydeligt at der var mange som havde endnu flere problemer end jeg havde. Jeg gentog Curts ord inden i mit hoved igen og igen, men alligevel blev rytmen brudt, af den meget dybe og glatte mudder, og de steder hvor der var dybe spor. Sporene var typisk 30 cm, til tider dybere! På et tidspunkt graver den stakkels

Danskerne resultat

Pl.	St.nr.	Navn:	Klub:	MC:	Omg.	Samlet tid:	Omg. 1	Omg. 2
28	831	Curt Steen Andersen	Hedeland Enduroklub	HVA 250	2	01:48:20	00:55:44	00:52:37
318	832	Torben Lund Nielsen	Road Racing Herning	HVA 125	1	01:20:45	01:20:45	-
361	866	Søren Nissen	Hedeland Enduroklub	HVA 250	1	02:15:06	02:15:06	-

Farten kommer ikke op, og det medfører at cyklen aldrig kommer op og "flyde".

Her ses hvor vigtigt det er at vælge det rigtige "spor" i enduro. Det ene er farbart, det andet meget dybt.

Hemmeligheden er, at der skal fart på i dybt mudder. Hvis ikke ender det som her.

Man skal huske at nyde naturen undervejs, og passe på træerne!

Der opstod nemt kø undervejs, og så er der langt til mål.

Man kan jo blive træt undervejs

Op ad bakke i en strøm af mudder

De skal alle sammen igennem et 2 m. bredt spor 200 meter fra start.

Størstedelen af løbet om fredagen, blev kørt i mudder som gik over navet.

Husqvarna sig ned, og mere gas blev kun til en endnu dybere rende. Der var kun en vej, og det var at grave den fri, løfte den op, og hive den væk fra denne nu meget dybe rende. Det må have taget 20 min, samt 10 min for at få vejret igen, da den endelig var fri. Jeg holder ind 50 m. længere henne, for at hvile. Det var her Curt kom flyvende forbi på 2. omgang, og det var nu svært at overskue den sidste halvdel af min 1. omgang. Camelback'en var nu tom, men der var kun én vej, og det var frem. "At opgive er ingen option", siger de moderne overlevelses folk, som B.S. Christiansen og andre, og de har så evig ret. Den sidste halvdel blev kørt med 100 % fokus på at teknikken skulle være i orden. Det af den simple grund, at ellers bruger man for mange kræfter, og var der noget jeg ikke havde mere af, så var det kræfter! Forunderligt nok, gik den sidste halvdel meget nemmere end den første, selv om der var adskillige styrt. Men til sidst kom sandet, som var underlaget den sidste kilometer inde mål, og endelig, MÅL!

Segnefærdig glæde

Det var en MEGET træt debutant, der smed sig med hjelm og alt udstyr foran de to andre danske deltagere. Men på trods af strabadserne, dehydreringen, og der knap nok var energi til at løfte armen, var der glæde. Det at trods strabadserne, at komme igennem, at overvinde sig selv. Det at 2. halvdel blev kørt på teknikken, og opleve skoven, motor-

cyklen og undertegnede gik op i en enhed, det var enestående.

Der var 30 alene i min klasse, der måtte opgive. Og jeg blev ikke sidst. Curt startede sidst i den sidste startgruppe, men overhaled alt og alle, og endte med # 28 i hans klasse. Lidt visen mente han der var rod i teknikken, mens han gik med sin lille pokal. Tænk hvad det var blevet til, om han havde været i første

startgruppe, og første række! Dermed havde han ikke skulle køre uden om os andre 800 langsomtgående først. Torben Lund var 3. mand på galejen til de svenske skove, og han endte som #318.

Stor tak til vort svenske broderfolk, for at tillade at vi kører rundt i deres skove. Hvornår skal vi mon af sted igen!

Starten er gået, og i et inferno af larm "tonser" hundreder maskiner af sted på en gang.